

University of Groningen

Better together

Groenewoud, Frank

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2018

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Groenewoud, F. (2018). Better together: Cooperative breeding under environmental heterogeneity. [Groningen]: University of Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Acknowledgements/ Dankwoord

Clichés should be avoided at all cost, but I think that many, if not most people, trying to obtain a PhD feel like time really does fly. Thus, I now find myself in the awkward position of trying to recall and accurately reflect on the last ten years of my life. I can't promise that I will be able to thank everyone that has helped me to get to this point, but I guess that writing an acknowledgements section somehow forces me to at least try. Probably best to start at the beginning.

In early 2008, I found myself in a Sumatran jungle holding hands with a semi-wild orangutan and had just finished Richard Dawkin's *The Selfish Gene*. I became interested in biology mainly through reading about evolutionary theory, rather than by, for instance, a particular love of birds or fishes, which has led so many others that I know to take a similar path. As a child, however, I was always interested in anything animal related, and spent most of my time outdoors. When I had finally decided that I wanted to know more about evolutionary theory and animal behaviour, the choice for Groningen was straightforward. Het eerste jaar biologie was soms taai - voornamelijk door de vele niet-ecologie vakken die door aanstaande ecologen op het beste moment werden ervaren als verplichte kost en op het slechtste moment als een vorm van zelfkastijding. Gelukkig waren er veel mensen die deze marteling dragelijker maakten. Emma, Marieke, Anneleen, Anne, Annemieke, Marten en Juul: bedankt voor alle mooie tijden in de Shadrak, de sigaretjes op Marieke's dak in het ochtendgloren die hierop volgden, strandwandelingen op Schier, uitstapjes naar Tsjechië en nachtelijke autoritjes door Berlijn. Zonder jullie aanhoudende en allesomvatende drang naar alcohol (en sigaretten) was studeren een stuk saaier geweest.

De laatste twee jaar van de bachelor stonden steeds meer in het teken van ecologie en werd de club met gelijkgestemde studenten kleiner. Hier beginnen voor mij de eerste herinneringen aan de colleges, practica en excursies waardoor ik in eerste instantie biologie wilde studeren. Er zijn veel mensen die hier een bijdrage aan hebben geleverd - teveel om op te noemen. Toch wil ik enkelen in het specifiek bedanken, omdat ze mij allemaal iets belangrijks hebben geleerd over het doen van onderzoek. Ten eerste Joost Tinbergen. Joost was en is voor mij zowel als voor zoveel andere studenten een voorbeeld van een kritische denker met een groot hart voor onderzoek. Ik vind het spijtig dat we tijdens mijn MSc (en daarna) niet meer hebben mogen samenwerken en discussiëren over de perikelen van de wetenschap. Marten Staal en Theo Elzenga. Ik hoop niet dat ik jullie beledig als ik zeg dat het zien van *ecofysiologie van planten* als een van de vakken in het curriculum niet direct mijn hart sneller liet kloppen. Toch weten jullie met jullie enthousiasme, humor en kundigheid een fantastische cursus neer te zetten waar ik oprecht van heb genoten en geleerd. Ik wil Maarten Schrama en Roel van Klink bedanken voor mooie tijden op Schier en Friesland buitendijks. Het had niet veel gescheeld, of door jullie toedoen had

ik de overstap gemaakt naar *community ecology*, al was het alleen maar zodat ik met een bladzuiger arthropoda uit vers geknipt gras kon samplen. Deze kwelderervaring was natuurlijk niet mogelijk geweest zonder Jelle (“het beest van Bedum”) en Emma, waarmee ik elke ochtend voor zonsopgang tevergeefs op zoek ging naar veldleeuweriknesten.

In 2011, I was lucky enough to be admitted to the Top Programme in Ecology & Evolution in Groningen, which, for the first six months, followed the same curriculum as the Erasmus Mundus Master in Evolutionary Biology, also referred to as MEME – a two year master programme where a handful of international students undergo an impressive amount of coursework at four different universities so that they can pursue PhD’s in their respective fields. Dear pinche Flora, pinche Paulina, Thibaud, Sara, Rachel, Angelica, Greta, Damian, Maryam, Angelica, Homa, Stefany, Francesco and Jelena: thanks for nights of heavy partying, nocturnal ice skating trips on the Groningen canals, introducing me to *Que hora es?* (the Mexican soap opera for people who only had three weeks of Spanish in the fourth grade), proper Mexican food, the proper names of Mexican food and for showing me that romantic feelings between two heterosexual men are completely normal (yes I’m referring to you, Thibaud). I’d also like to thank the two people without whom this program would not have been possible: Irma, who was the coordinator of the MEME course at that time, was also the mainstay for the many international students that found themselves lost in bureaucratic Catch-22’s; and Franjo, who is probably one of the brightest minds that I know, but also an incredibly friendly, generous and witty person – not to mention a great teacher.

Na deze fantastische periode heb ik de rest van mijn MSc vervolgd in Groningen. Allereerst wil ik Ido bedanken voor het geven van een geweldige statistiekcursus die bij mij een gezonde interesse voor statistiek heeft aangewakkerd. Ik wil graag Peter Korsten bedanken, die mijn begeleider was tijdens mijn eerste MSc project aan de pimpelmezen in de Vosbergen. Peter, je bent een uiterst gedreven en zorgvuldige onderzoeker en ik heb erg veel van je geleerd in het veld en daarbuiten. Ook wil ik mijn *partner in crime* Violet bedanken voor de mentale ondersteuning tijdens het veldwerk en de daaropvolgende weken van analyses achter de computer – alsmede voor het uiterst snelle gezamenlijke woon-werkverkeer van Groningen naar de Vosbergen op de racefiets.

For my second MSc project, I found myself first in Bern and shortly thereafter in Mpulungu in the Republic of Zambia. There are several people that I’d like to thank for this great opportunity and for providing such a positive and stimulating atmosphere under which to work. First of all Jo who really made me feel right at home at the Hasli and under whose supervision I was able to participate in the Pulcher research that turned out to be one of

the cornerstones of my PhD thesis. Thank you for being such a fun supervisor and dragging me along to BBQ's, birthdays, unihockey, Carnaval in Germany, running the Bernese Grand Prix, skiing and other such events, that usually involved beer. Good beer though; mostly good quality German beer. Thanks also to all the other people at the Hasli for being so welcoming. Arne, thanks for allowing me to watch the witchdoctor's dog lick the puss from underneath your foot. That was great. Also, thanks for being such a cool guy; I'm really looking forward to hanging out more in Cambridge. Honorable mentions should also go out to Manon, for being such a passionate scientist and wine aficionado; Dario, for being a badass; and Leif, who was always there for the hard questions; Mattia, just for being an eccentric Italian; and Maria, for putting up with my inappropriate jokes. I'm also thankful for all the help I received from Claudia Leiser, without whom, I would still be battling a pile of Swiss paperwork. I would also like to say a few words about Hiro, whose tragic death during the writing of one of the last fish chapters came as an incredible shock to everyone at the Hasli. Hirokazu, thank you for all the great times at the lake, beers in Bern and elsewhere, and hikes in the mountains. You were one of the most passionate and knowledgeable cichlid researchers that I knew, and I will miss you dearly.

After I returned from Zambia, during a short conference in Beatenberg, Switzerland, Jan and Michael decided that a joint PhD project on both warblers and *N. pulcher* was warranted. This seemed to me – at the time – like a great idea, so I set out to sharpen the questions that we had come up with. Unfortunately, due to completely foreseeable circumstances, I had to drop those questions about half a year into my PhD, and find a new topic. It was quite a long and bumpy road from there to here, and I want to take the opportunity to thank all the people that have in some way smoothed out that road. First, all the people that were involved in the Seychelles warbler project over the last few years: Hannah Edwards, Hannah Dugdale, Dave Wright, Jildou, Lewis, Dani, Michela, Sara, Owen, Kat, Ellie, Charli and Alex. Thanks for all your contributions to the data (including database days) and for all the fun times we had during our warbler meetings. I also want to thank David Richardson and Terry Burke for never being too busy to comment on one of my manuscripts and always showing interest in new ideas. Thanks to Marco, without whom a lot of our work – including my own – would not have been possible. Also, I'd like to thank all the people who have made our office such a fun place to work: Reinaldo, Kat, Sara, Long, Martje, Lisheng, Sajad, Mehdi, Berber, Jildou, Xiaoyan, Qingtian and Owen. I'd like to thank all the people with whom I've shared a coffee during the coffee break – especially those that brought cake on a regular basis. I'd also like to thank the secretaries, Joyce and Ingeborg, for bringing a good dose of humor and perspective to the fifth floor, and for making everybody's job a lot easier. Corine Eising's office is usually visited by PhD's in distress, and we also usually linger around much longer than we really need to, just for a chat. Thank

you Corine for always being there to answer all of our questions and help out wherever you can; the institute could not do without you.

In het specifiek wil ik ook graag Martijn bedanken voor zijn enthousiasme en altijd parate (literatuur) kennis van de Seychellenzangers en andere systemen. Jouw enthousiasme heeft mij altijd gemotiveerd en jouw scherpe blik en kritische houding hebben mij – hopelijk – tot een betere wetenschapper gemaakt. Natuurlijk kunnen mijn begeleiders niet ontbreken in deze lijst. Sjouke – ooit nog de begeleider van mijn BSc scriptie – en nu copromotor voor mijn promotieonderzoek. Helaas kan je er vanwege veldwerk niet bij zijn tijdens mijn verdediging, maar ik wil je bedanken voor alle steun over de laatste paar jaar, de input op mijn ideeën en onze gezamenlijke stukken, alle leuke avonden in de Toeter, de Pintelier en op warbler meetings. Tot mijn grote blijdschap heb je tijdens deze periode ook de liefde gevonden. Bedankt dat Lian en ik op jullie bruiloft mochten zijn! Ik wil je ook graag feliciteren met je nieuwe baan in Wageningen en ik denk (nee, hoop) dat we elkaar in de toekomst nog vaker tegen zullen komen. I'd like to thank Michael, first and foremost for giving me the opportunity to join the Hasli team during my MSc. I admire your passion for science, and the way that during meetings you could quickly distill most of my unwieldy ideas into something concrete. I know that you will be retiring soon, and I wish you and Barbara all the best in the future – although something tells me that you will not let something as meaningless as retirement get between you and your work. Ik ken Jan al sinds hij ons – als tweedejaars broekies – college gaf over gedragsecologie en de Seychellenzangers. Zoals jij het altijd nog graag naverteld, zat ik meestal vooraan tijdens deze colleges. Jan, ik wil je bedanken dat je me de kans hebt gegeven om mijn promotietraject bij jou en Michael af te leggen en hierbij het privilege te hebben om op een van de mooiste plekken op aarde te werken – nee, niet de vijfde verdieping van de Linneausborg. Je hebt me altijd veel vrijheid gegeven om mijn eigen weg te gaan en fouten te maken. Dat laatste heb ik ook zeker veelvuldig gedaan. Soms was je wat ‘wetenschappelijk’ afwezig, maar dit maak je goed doordat je zo'n sociaal en empathisch persoon bent. Deze eigenschap en je eigenzinnigheid maakt je tot een bijzondere begeleider.

Verder wil ik graag al mijn vrienden bedanken. Ik weet alleen niet waarvoor: de meeste hebben het IQ van een soepstengel en weten waarschijnlijk nog steeds niet wat ik doe. In het specifiek wil ik graag mijn paranimf en enige slimme vriend Alex bedanken voor 20 jaar mooie vriendschap. Dat we dit geheel draaiende hebben weten te houden ondanks de afstand Groningen-Amsterdam spreekt boekdelen. Ik wil Jacq bedanken voor het maken van de prachtige tekeningen in mijn proefschrift waarmee ik geprobeerd heb de boel wat minder droog te maken – ik nodig de lezer uit om zelf te oordelen of dat is gelukt. Tim, bedankt voor het ontwerpen van mijn omslag; zonder jou was iedereen de belabberde in-

houd veel eerder opgefallen. Ook wil ik iedereen van woongroep Bonobo bedanken voor hun morele en mentale steun terwijl ik al zwetend en zwoegend mijn promotie tot een succesvol einde heb proberen te brengen. Janne, bedankt dat je mijn paranimf wil zijn en voor het opzetten van de *Bonobo breakfast discussion club*. Stiekem zijn we het vaker eens dan niet, maar dat moeten we niet aan de grote klok hangen. Je bent super kritisch en eerlijk, vooral als het je eigen werk aangaat en dat maakt je een fantastische wetenschapper. Pieter, we hebben lang in hetzelfde schuitje gezeten, maar ik ben net iets eerder uitgestapt. Bedankt voor het gezelschap tijdens de fietsritjes naar het Zernike, de – soms wetenschappelijke – gesprekken tijdens deze ritten en dat je me af en toe nog iets over vogels hebt proberen bij te brengen.

Pa en ma, bedankt dat jullie mij van jongs af aan de vrijheid hebben gegeven om op onderzoek uit te gaan en het leven zelf te ontdekken. Jullie hebben mij altijd gesteund tijdens de keuzes die ik maakte, al waren die voor jullie soms toch wat ondoorzichtig en vooral ondoordacht. Zonder jullie was ik niet gekomen waar ik nu ben.

Lian, als laatste, maar zeker niet als minste. We hebben elkaar leren kennen op de plek waar we nu, bijna 9 jaar later, nog steeds samen wonen. In de tussentijd hebben we veel mooie herinneringen opgedaan, en ik hoop dat er nog vele mooie herinneringen bij zullen komen. We hebben elkaar vaak moeten missen als ik weer eens op veldwerk was in Afrika, of naar Zwitserland. Soms plande je dan bij terugkomst een gezamenlijk fietsweekend in, die ik dan – 10 kilo lichter door het veldwerk – met frisse tegenzin moest trotseren. Het kwam uit een goed hart. Lieve Lian, je bent een fantastische vriendin en een nog veel betere moeder voor onze Pjotr, die we in de tussentijd ook nog maar even op de wereld hebben gezet. Bedankt voor je steun en liefde de afgelopen jaren en ik hoop dat we nog vele avonturen samen mogen beleven.

